

maken uit het feit, dat de specialisten te Groningen en Zwolle en in Friesland reeds een Vereeniging hebben opgericht. De S.C. meende dan ook in den geest dier specialisten te handelen, door dit punt aan een discussie te onderwerpen.

Aangezien zooals gezegd de bedoeling van de punten 5 en 6 ook geen andere is, dan de meening der verschillende specialisten-centra daarover te vernemen, meende de S.C. zich te moeten onthouden van het indienen van een rapport ter zake, dat in dit stadium zeker praematuur zou zijn geweest. Het lag in de bedoeling der S.C. om alsnog aan de verschillende specialisten-centra een voorstel bekend te maken in zake het salaris en de pensioenregeling voor den te benoemen Secretaris-Penningmeester der S.C.; zij doet dit nu bij deze, en wel een salaris van f 4000.— f 5000.— beginnende met f 4000.— en met 2 × 2 jaarlijksche verhoogingen van f 500.— en een pensioenbijdrage van f 340.— door de S.C. Aangezien dit laatste bedrag eerst enkele dagen geleden vanwege de Geld-Commissie der Maatschappij ons bereikt heeft, konden wij niet eerder een voorstel ter kennis brengen van de specialisten. Trouwens het salaris is te vinden in de oproeping voor sollicitatie in het *N. T. v. G.* van 6, 13, 20 Februari, No. 6, 7 en 8.

Misschien ware het ten slotte van collega VROMEN beter geweest, zich eerst om inlichtingen te wenden tot de S.C., in plaats van dadelijk zijn stuk in het *Tijdschrift* te publiceeren.

Bussum, Mei 1932.

Namens de S.C.

J. C. DIEHL, *secretaris.*

TUBERCULOSELIJDERS EN INVALIDITEITSWET.

Met zeer veel instemming las ik het artikel van collega GRAVESTEIN in het *Tijdschrift* d.d. 28 Mei 11.

Het afwijzen van de zeer lichte gevallen van tuberculose toch is minder erg dan het terugsturen uit een sanatorium van te erge lijdens. De eersten hebben immers groote kans, dat de adviseerende tuberculose-arts andere wegen zal vinden om de uitzending toch te laten doorgaan. En dan blijft de mogelijkheid, dat de R. v. A. ook later nog — ten slotte overtuigd van de noodzakelijkheid — de behandeling overneemt.

Voor de te ernstig zieken heeft de begane fout dikwijls een zeer slechten invloed, vooral psychisch kan de schok belangrijk zijn. Ook dit ben ik geheel met collega GRAVESTEIN eens. Daarom vooral zou het zoo zeer toe te juichen zijn, indien ook op de kleinere plaatsen door den R. v. A. geen genoegen meer zou worden genomen met het advies van niet-specialisten. In het afgelopen jaar werden tot mijn groote verbazing in mijn district verscheiden patiënten door den R. v. A. uitgezonden, waarvoor ik nimmer sanatoriumbehandeling zou hebben durven adviseeren, met het door collega GRAVESTEIN genoemde funeste gevolg.

Nog onlangs werd een patiënt met nier-tuberculose door den R. v. A. uitgezonden. Hoewel het dezen bekend was, dat betrokkene het districts-consulatiebureau bezocht had, werd de meening van den leidenden specialist ter zake niet gevraagd. Geen wonder, dat het invaliditeitsfonds spoedig slinkt, indien op een dergelijke onoordeelkundige wijze met de beschikbare gelden wordt omgesprongen. Des te minder blijft er over voor een nuttiger gebruik. Het is te wenschen, dat de adviezen inzake tuberculoselijders spoedig algemeen door den R. v. A. bij het officieele lichaam, in casu de districts-consultatiebureaux, zullen worden ingewonnen. Dan alleen zal van een werkelijk oeconomisch besteden van de beschikbare gelden uit het invaliditeitsfonds sprake kunnen zijn.

De R. V. B. nu kan aan de inwilliging hiervan veel doen, door eenvoudig geen genoegen meer te nemen met rapporten door niet-specialisten opgemaakt. Dit kan nu, omdat thans de verdeling van het land in tuberculose-districten voltooid is. Aan het hoofd van elk district staat een met goedkeuring van den Minister benoemde specialist. Voor elk geval is dus zulk een specialist beschikbaar. Het passeeren van dezen officieel aangewezen deskundige is een soort anarchie, aan

welker bestrijding wij allen moeten medewerken. Wanneer dit werkelijk zou geschieden, dan zou ook de practische oplossing van de bedoelingen van collega GRAVESTEN — indien ik dezen tenminste niet heb misverstaan — tot heil van patiënten en overheid een feit geworden zijn.

Dordrecht,
30 Mei 1932.

F. O. BRUYNING,
*Leider van het Districts-Consultatie-
Bureau te Dordrecht.*

DESIDERATA BETREFFENDE DE CONTRÔLE BIJ DE UITVOERING DER ZIEKTWET.

Om de medewerking te bevorderen van alle geneeskundigen bij de uitvoering van de Ziektewet, heeft de Afdeling Arnhem en Omstreken in haar vergadering van 8 April j.l. besloten de volgende desiderata op te stellen, die hierbij als leidraad kunnen dienen:

1. Indien een controleerend arts, na zich *op grond van een voor het betrokken ziektegeval toepasselijk onderzoek* van een patiënt een oordeel over het ziektebeeld gevormd te hebben, overleg wenscht te plegen met den behandelenden arts, hetzij huisarts of specialist, behoort deze daartoe bereid te zijn, tenzij de patiënt zich hiertegen verklaart.

2. Indien het onderzoek den controleerenden arts niet in staat stelt tot een voldoende beoordeeling van het ziektegeval om tot een meening omtrent de arbeidsgeschiktheid te komen, ook niet na overleg met den behandelenden arts, dient hij dit aan zijn principalen te berichten, welke dan zoo noodig een onderzoek aan een specialist kunnen opdragen.

3. Een behandelend arts is gehouden het resultaat van onderzoekingen, als bijv. catheteriseeren, venapunctie, spinaal punctie enz., die reeds tijdens de behandeling zijn verricht, zonder dat hij daarvoor afzonderlijk gehonoreerd wordt, aan den controleerenden arts mede te deelen, tenzij de patiënt zich hiertegen verklaart.

4. De behandelende geneesheer onthoude zich van mededeelingen over diagnose, arbeidsgeschiktheid, ziekte duur, enz. aan de bedrijfsverenigingen.

5. Contrôle door een geneeskundig ambtenaar verdient de voorkeur boven contrôle door practiseerende geneeskundigen.

J. L. SIEMENS,
secretaris der Afdeling Arnhem en Omstreken.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Regelen betreffende de uitoefening der artsenijsbereidkunst.

Het wetsontwerp op de artsenijsbereidkunst is in de commissie van voorbereiding niet gunstig ontvangen. De regeling van een onderwerp, waarmee zoo tegenstrijdige belangen gemoeid zijn, schijnt zeer geschikt om alle partijen onvoldaan te laten. Toch heeft de minister het opnieuw ingediend, zij het met eenige wijzigingen. Opgegeven is de onderscheiding tusschen „geneesmiddelen” en „artsenijen”. *Toegevoegd* zijn drie artikelen, bestemd om voor de apothekers te regelen, wat voor ons in de Tucht wet wordt geregeld. Zij luiden:

Indien een apotheker door zijn gedragingen toont, dat hij in ernstige mate de geschiktheid of de bekwaamheid mist tot het uitoefenen van de artsenijsbereidkunst, kan hij in de uitoefening van de artsenijsbereidkunst worden geschorst, of kan hem de bevoegdheid, de artsenijsbereidkunst uit te oefenen, worden ontzegd.

De beslissingen, bedoeld in het voorgaande artikel, worden in eersten aanleg genomen door bijzondere Colleges, elk bestaande uit vier apothekers en één rechtsgeleerde, welke laatste voorzitter is.

Van de beslissingen van een zoodanig College staat beroep open op het gerechtshof, binnen welks ressort het College gevestigd is.